

ПІСНЯ РІДНОЇ ЗЕМЛІ

Українські діти все співати люблять,
Мов в саду вишневім птиці на весні-
Рідні звуки пісні пестять і голублять
Українське серце в дальній чужині.

Пісне незабутня, пісне рідна, мила!
Хоч ти давня — гарна, вічно молода,
В тобі віщі чари і краса, і сила,
Ти немов цілюща в джерелі вода.

Хто тебе співає, не забуде мови,
Мови славних предків, прадідів, батьків,
Ти йому приносиш рокіт хвиль дніпрових,
І ланів пшеничних молитовний спів.

Тож сяй між нами, пісне квітко-зоре,
Щебечи нам ніжно пташкою в гіллі,
Понад сірі гори, понад сине море
Принеси нам подих рідної землі.

НЕ ЗАБУВАЙ!

Хоч ти живеш далеко на чужині,
Де інші люди та інший звичай,
Про рідні ниви, гори, ріки сині
Не забувай! Не забувай!

Хоч ти багатий і свобідний нині,
За океаном віднайшов свій край,
Про тих, що там у рідній Україні,
Не забувай! Не забувай!

Живеш в Бразилії чи в Аргентині,
Поїдеш в Мехіко чи Парагвай,
Про те, що діється сьогодні в Україні,
Не забувай! Не забувай!

Яким богам і у чийй святині
Ти молишся? Своїх святих благай,
Щоб відчинили шлях твоїй родині
В наш Рідний Край! В наш Рідний Край!

Богдан Лепкій

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Мудрий княже Ярославе,
Свого батька гідний сину,
Ти підніс до сили, слави,
До могуття батьківщину.

Скрізь з пошаною по світі
Твоє ймення споминали,
Королі, князі, вельможі
В тебе ласки забігали.

Бо між ними, між усіма,
Ти найбільшу мав державу,
Тож літала світом вістка
Про могутність Ярослава...

Пильнував ти, Ярославе,
Щоб жили по правді люди,
Щоб законом справедливим
Їх твої судили суди.

І про те подбав ти, княже,
Щоб коштовним самоцвітом,
Прибраний увесь, багатий,
Блиснув Київ перед світом.

Ти здвигнув собор Софії
З каменю і срібла-злата,
Ще й тепер про тую славу
Мріють Золоті Ворота.

Роман Завадович

ОЛЬГА МУДРА

(Уривок)

Залишив князь Ігор сина,
Молодого Святослава,
Та малий ще був князенко,
Щоб державні вести справи.

Тому, поки Ігоревич
Набирався росту-сили,
Ольга, мати Святослава,
В Україні володіла.

Смерті свого чоловіка
Деревлянам не простила,
За невірність, смерть і зраду
Їм оддячила — помстила.

І свою з'єднала силу
Із усіма племенами,
Й Україну боронила
Перед злими ворогами.

Хоч жила в поганській вірі,
Бо поганкою вродилась,
Прийняла Христову віру,
Християнкою зробилась.

А за те, що визначалась
Розумом і чеснотою,
Українці називають
Ольгу мудрою й святою.

Антін Лотоцький

МОЛИТВА ЗА РІДНУ МОВУ

Боже, Отче милостивий,
Ти нам дав цю мову красну,
Поміж мовами найкращу,
Нашу рідну, нашу власну.

Тою мовою співала
Нам маленьким наша мати,
Тою мовою навчала
Тебе, Боже, прославляти.

Тою мовою ми можем
Величатись перед світом,
Бо між мовами ця мова, —
Мов троянда поміж цвітом.

Поможи, Небес Владико,
Хай буде по Твоїй Волі,
Щоб та мова гомоніла
Вільно в хаті, в церкві, в школі.

Дай діждатись пошанівку
Рідного, святого слова,
Щоб цвіла на славу Божу
Наша українська мова.

Юрій Шкрумеляк

МОЯ МОВА

Дуже я шаную мову
Славних пращурів моїх.
Я вивчаю кожне слово
Золотої мови їх,
Бо віддавна знаю я:
Їхня мова — теж моя!

Різні мови я вивчаю,
Рад би знати їх усіх,
Та найбільше поважаю
Мову пращурів своїх,
Бо віддавна знаю я:
Їхня мова — теж моя!

Українська рідна мова,
Мово діда і бабуні,
Ти бриниш-дзвениш чудово,
Мов бандури срібні струни —
І віддавна знаю я:
Ти і їхня, і моя!

Українська мова рідна,
Мово батька, мова мами,
Тільки ти змагатись гідна
З солов'їними піснями.
Ти моя, моя чудова
Прадідівська рідна мова!

Роман Завадович